

Αποσυσκευάζοντας «Δημοκρατία μας»

τη

Ε κείνη τη μέρα, στο δημοκρατικό μας κοινοβούλιο «συζητούνταν», αλλά, βασικά, ψηφιζόταν το δημοκρατικό νομοσχέδιο, για τις δημοκρατικές φυλακές τύπου Γ. Από προχτές, αποτελεί και επίσημα νόμο του δημοκρατικού μας κράτους (ΦΕΚ Α 147/14.07.2014) κι έτσι, μπορούμε να κοιμόμαστε πιο ήσυχοι τα βράδια και πιο βαθιά τις μέρες.

Μεθυσμένοι κι εμείς από μια «μυρωδιά Δημοκρατίας» διάχυτη στην ατμόσφαιρα, συναντήσαμε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο τον Σταύρο Κωνσταντακόπουλο, Επίκουρο Καθηγητή Πολιτικής Θεωρίας, προσπαθώντας να καταλάβουμε τι ακριβώς είναι αυτό που μας «μυρίζει».

Πρώτα κουβεντιάσαμε για το σίφουνα που ακούει στο όνομα «Νεοφιλελευθερισμός». Ποια είναι άραγε τα βασικά του χαρακτηριστικά; Τα ζούμε στο πετσί μας, αλλά τι όνομα να τους δώσουμε; «Κοινωνικός δαρβινισμός και βαθειά αντιδημοκρατικότητα» ξεχωρίζουν ανάμεσα σε όλα τα άλλα.

Ο Ελιτισμός είναι η ιδεολογική πλατφόρμα πάνω στην οποία ταξίδεψε ο φιλελευθερισμός από τον 19^ο αιώνα και πάνω στην οποία καλπάζει σήμερα ο μακρινός του ξάδερφος, ο Νεοφιλελευθερισμός. Είναι μάλιστα η ίδια ιδεολογία που μας κάνει να «έχουμε ανάγκη τους αρίστους – έστω κι αν έχουν ένα σακίδιο στον ώμο- για να μας σώσουν από το τέλμα που έχουμε βυθιστεί».

**Πόση σχέση έχει η Συμμετοχική με την Άμεση Δημοκρατία; Όση
έχει ο ΓΑΠ με την Κομμούνα.**

**Η ταξική ανάλυση και η ταξική συνειδητοποίηση είναι υπό
διωγμόν και υπό εξαφάνιση μετά το '89. Ευτυχώς στην Ελλάδα
έχουμε τους ατενίστας, το ποτάμι και τον Καμίνη για να μας τα
θυμίζουν.**

**Τελικά αυτή η μυρωδιά Δημοκρατίας, μπορεί να είναι και
αποφορά.**